

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 20/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť D. M., P., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., T., ktorou namietal porušenie svojich základných práv postupom Okresného súdu Prievidza vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 208/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. júla 2008 doručené podanie D. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 208/2007. Sťažovateľ uviedol, že „súd... konal s opatrovníkom. Pred tým ako ho ustanovil nevykonal všetky opatrenia k tomu, aby neprítomnosť sťažovateľa mal hodnoverne preukázanú...“. Je toho názoru, že došlo k porušeniu jeho základných práv z dôvodu, že opatrovník sa „vzdal v jeho mene opravného prostriedku..., ako keby bol presvedčený, že osobu, ktorú zastupuje s takýmto rozhodnutím súhlasí. O celom konaní

sa sťažovateľ dozvedel od navrhovateľky, ktorá mu osobne oznámila, že je povinný prispievať na jej výživu. Tento si potom zabezpečil kópie zápisníc a rozsudku.“

Podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd listom z 22. septembra 2008 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby svoje podanie doplnil v zmysle ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, najmä aby bližšie konkretizoval porušenie v petite uvedeného čl. 17 ústavy, náležite odôvodnil požadované finančné zadosťučinenie (nie náhradu škody), uviedol, prípadne dôkazne doložil, kde sa jeho klient nachádzal v rozhodnom čase (od podania návrhu na začatie konania až po jeho návrat), uviedol, či o jeho pobyte v zahraničí v tom čase (jeho mieste a adrese) mal niekto (a kto) vedomosť na Slovensku. Bolo potrebné tiež uviesť, či po vyžiadaní rozsudku a iných písomností zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 6 C 208/2007 podal sťažovateľ (resp. inicioval) proti rozsudku riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok, a to či už sám osobne alebo prostredníctvom generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Na doplnenie podania mu ústavný súd ustanovil lehotu 15 dní od doručenia výzvy. Podľa doručenky právny zástupca sťažovateľa prevzal výzvu 24. septembra 2008 a napriek upozorneniu na možnosť odmietnutia podania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde svoje podanie nedoplnil.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa (sťažovateľa) na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Keďže sťažovateľ svoje podanie na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote nedoplnil, ústavný súd jeho podanie odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2009